

Predmet: *Bratunac – Borkovac*

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 6/20

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ

Optuženi: Novak Stjepanović

Branilac: adv. Miloš Brujić

Javni tužilac za ratne zločine: Ognjen Đukić

Sudsko veće: sudija Bojan Mišić, predsednik veća
sudija Mirjana Ilić, članica veća
sudija Zorana Trajković, članica veća

Glavni pretres: 26. 2. 2024.

Zbog promene predsednika sudskog veća, glavni pretres je počeo iznova.

Optuženi Novak Stjepanović tereti se da je kao pripadnik VRS – jedinice Vojna pošta VP 7042 Bratunac, neutvrđenog dana početkom juna 1992. godine u Bratuncu, u napuštenoj kući, silovao Bošnjakinju, koju su prethodno u tu kuću doveli nepoznati naoružani vojnici iz prostorija rudnika „Sase” u mestu Sase, gde je bila zatočena sa članovima svoje porodice i drugim bošnjačkim civilima.

Takođe se tereti da je 20. maja 1992. godine u selu Borkovac, u opštini Bratunac, sa još četiri pripadnika VRS, učestvovao u pronalaženju i hapšenju grupe od 14 civila bošnjačke nacionalnosti koji su se skrivali u napuštenom kamenolomu u blizini sela. Zarobljene civile sproveli su do jedne kuće, gde je pucnjem iz puške usmrćen jedan civil. Optuženi je civile udarao šakama i nogama po svim delovima tela, oduzimao im novac i dragocenosti, uz psovke na etničkoj i verskoj osnovi. Nakon zlostavljanja grupa civila je odvedena do obližnjeg potoka, gde je na njih pucano iz vatrenog oružja, i tom prilikom je smrtno stradalo sedam civila.

Iznoseći svoju odbranu, optuženi je negirao izvršenje krivičnog dela za koje se tereti. U odnosu na optužbu za silovanje, naveo je da nije sa oštećenom imao nikakav odnos jer je i ne poznaje. Bio je komandir TO Sase, ali kada je video kuda to ide, povukao se sa te funkcije. Naime, ljudi su gledali da pribave sebi materijalnu korist i počela je otimačina imovine rudnika „Sase”, i to je bio razlog njegovog povlačenja. Smatra da je optužen jer je otišao iz Bratunca, i svi znaju da se on tamo više neće vratiti, a od kada je u BiH uvedena trajna novčana naknada za žrtve silovanja u ratu, svi su počeli da se javljaju da su žrtve. Zbog toga mu je čudno što se oštećena nije javila kao žrtva silovanja odmah nakon rata, već kada je prošlo 20 godina. Naveo je da je njegov nadimak „Krke” i da su ga oduvek tako svi zvali, pa je svedocima optužbe zbog toga lako da ga terete navodeći njegovo ime, prezime i nadimak. U odnosu na događaj od 20. maja 1992. godine u Borkovcu, prvobitno je naveo da tamo kritičnog dana nije ni bio. O događaju u kom je ubijeno osam civila čuo je kasnije. Nakon što mu je predložen iskaz koji je dao pred ovim sudom u istrazi 2009. godine, u kom je izjavio da je kritičnog dana sa nekim dobrovoljcima kolima otišao u Borkovac, objasnio je da je sa njima otišao kolima koja je upravo u Borkovcu trebalo da vrati. Kada su stigli u

Borkovac neko mu je rekao da su „naši otišli da dovedu neke ljude”, ali da on nikoga iz Borkovca ne poznaje. Poznaje Mirka Todorovića kao stanovnika Bratunca, dok Miloša Radića ne poznaje, ali zna da su pred sudom BiH osuđeni upravo za inkriminisani događaj u Borkovcu. Smatra da su ga oni u tom postupku pominjali „jer su bili priterani uza zid”.

U nastavku dokaznog postupka izvršen je uvid u pismenu dokumentaciju koja se nalazi u spisima predmeta, i to dokumentaciju koja je vezana za ekshumaciju, utvrđivanje identiteta i DNK izveštaje za osam žrtava čiji su posmrtni ostaci ekshumirani na lokaciji Bratunac – Rekovac, kao i skicu lica mesta i fotodokumentaciju.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 10. april 2024. godine sa početkom u 10 časova.

Fond za humanitarno pravo